

Dudak Payı

– NazlıKaragöz · 06 Kasım 2010

Ah sevgilim Ölü düşler sokağına niye dâhil ettin beni Oysa evvelden mutluydum ufacık dünyamda

Sinemini kapısını araladın, pencerelerini kapadın

Tuttuğun pamuk ellerime bir avuç kül müydü koyacağın

Keşkeler mi düşecekti güncemize

Bu kayboluşlar neyin nesi?

Ah can çiçeğim hatırlar mısın?

Biz muhabbete dalınca dans ederdi yıldızlar

Biz gülüşünce mavisini boyanırdı kâinat

Biz sevişince yeşilini çarşaflanırdı tabiat

Geceler süslenir, seher ak duvağını giyinirdi

Renklerimizi nasıl kıyıp idam ettin

Ben senin nazlı ceylanın değil miyim?

Ah sevdiğim

Sana en yüce tepelerden billur sözcükler ithaf ederdim

Beyaz çehrene azametli, berrak nağmeler sürerdim

Hangi sebebe itibar ederek şanıma zirvelerden intihara ittin

Nasıl bir yaman mazeretin icabıdır haricine yığılmak

Bu kaçışlar neyin gizi?

Ah yârim Dağ gibi sırtını döndün pembe alfabeme En sevimli harflerim gizlediğim isminde bulunurdu.

Dilimden sildin adını, lâkırıdsız sırta kadem basarak

Beşi bir yerde çözüldü, düştü koynumdan

Elimde kaldı yirmi dört karakter, tümcelerin boynu bükük

Ah kalbimde saklı kaçak kahraman

Kuşkuların darağacında sallanıyor onurum

İnadın pençesine takılmış olsa da gururum

Ne eylesen, bet cümle demem ardından

Dudak payına son söz; seni seviyorum

Nazlı TOLUN